

נאו"ל

אין עם....., מעולם לא היה עם....., ולעולם לא יהיה עם.....

לא ייתכן שהכנופיה הקוראת לעצמה....., תמצא את פתרונה המדיני על חשבון ה.....

הבעיה הי....., חייבת למצוא את פתרונה במסגרת..... שהיא ארץ המוצא של ה..... ולא ביישיות לאומית עצמאית.

לא נסכים לשאת ו/או לתת עם אותו גוף פאשיסטי-קולוניאלי-רצחני הקורא לעצמו בשם..... ואינו מוכן להכיר בקיומנו-ראנו.

אין אנו שואפים להשמיר את ה...... אנחנו רק מתנגדים בתוקף למזימתם למנוע מאיתנו הגדרה עצמית ולחתור תחת עצם קיומנו.

אנו מוכנים להבטיח לכל ה..... שיחיו תחת שלטוננו, את מלוא הזכויות של מיעוט מוכר ומכובד.

כל רצוננו הוא לכונן מדינה דמוקרטית ו....., אשר בה יחיו זה לצד זה....., ר.....

אני נושא בידי האחת..... ובידי השנייה..... אל תשמיטו מידי את ה.....!

תודה.

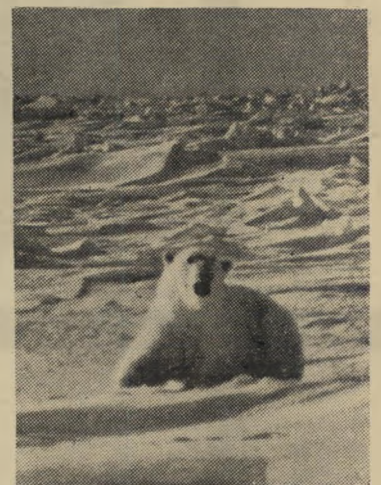

אזרח לדוגמה

לאחר אגירת בלוטים רעננים

להלן עיקרי התוכנית המתפרסמת כאן לראשונה:

א. מייד עם בוא היורה, או במועד אחר שייקבע ע"י משרד האוצר כיום, בוא היורה" יחל מבצע "שנת חורף תשל"ה" אשר יכלול את כל אזרחי ישראל ויימשך עד סיום שנת הכספים בראשית אפריל תשל"ה.

ד"ר יוסף דוב בפעולה

המפקח על מיבצע שנת-חורף תשל"ה

פגישה קונסטרקטיבית

כאשר ראש נע לעבר קיר במהירות ממוצעת של 100 הצ-הרות בשעה, אני חוטף בחילה.

כי אני יודע שבמהירות ש-כזאת, כבר לא ניתן למנוע את הפגישה בין השניים. הראש בהח-לט יינעץ בקיר בקול חבטה מח-ליא (מעין "בופ" עמום), יעופו נתזים מגעילים, תיתלשנה שע-רות, הקיר יתלכלך ואני אקיא. אבל את הראש כבר אי-אפשר להזיז. הוא צבר תאוצה גדולה מדי. גם את הקיר אי-אפשר להזיז. הוא מוצק מדי. אפשר רק להסתכל לצד אחר. לעצום עיניים. לחשוב על משהו אחר. לעשות מדיטציה.

ורק אחר-כך, אחרי הפגישה הבלתי-נמנעת, אחרי החבטה והשפריץ והכתמים, לפתוח את העיניים ולהיווכח שהראש היה שלי.

"בופ".

מפלאי ארצנו

ראינו השבוע את מנחם מפתח בכ ברחוב עטוף טלית. לרגליו נעלי התעמלות, בידו מחזור תפרי לזת ומכט מזהירעב בעיניו.

— "מה קרה?" שאלנו.
— "למים נוראים" ענה הבחור ותקע בשופר גדול.

המציל

"ממשלת ישראל תעודד מנהיגות מקומית בגדה, אשר תהווה משקל נגד לאש"פ"

(בכל העיתונים וברדיו)

הכל התחיל בגלל הים. הים סער ואחד המתרחצים החל לשקוע. הוציאו את הטובע לחוף וקראו למציל. בא המציל והתבונן בטובע השרוע לפניו.

"מפה לפה", נשמעו קריאות מן הקהל, "תנשים אותו מפה לפה". אך המציל הביט בטובע ולא הגיד עפעף. רק כאשר היו מתגלים סימני חיים בגופו של הטובע, פרכוסים או קירטועים, היה המציל חובט לו בראשו בנאבוט עצום שמסמרים חלודים עליו.

"אולי בכל זאת הנשמה", הציע אחד מן הקהל. "אין מה לדאוג!" הבטיח המציל לקהל שמסביבו, "זהו הטיפול האידיאלי למצבים כאלה". ואכן, אחרי חמש שעות טיפול-בנאבוט נפח האיש את נשמתו.

חזר המציל לסוכה והמתרחצים למים. הכל חזר להיות שקט ונעים, אלא שלפתע הופיעו קרובי הנפטר, הקימו צעקות, איימו באלימות, תבעו ועדת-חקירה וביקשו את ראשו של המציל. "אולי בכל זאת כדאי היה להנשים את הז'ל" הרזה המציל וקירב את פיו אל פי המת. "זה בסדר", הודיע המציל לקהל הצופים המשתומם, "מוטב מאוחר מאשר לעולם לא."

מסיבה זו החליטה השבוע הממשלה לעודד מנהיגות מקומית בגדה. מנהיגות שתהווה משקל נגד לאש"פ. אחרי המלחמה הבאה נשב איתם סביב שולחן הדיונים ובעוד שבע שנים גם נכיר רשמית בערפאת. אנחנו הרי צועדים עם הזמן. הצרה היא שהזמן רץ. איך שהזמן רץ...

עקת אמת תשמענה צפירות מקוטעות, עולות ויורדות.

ה. פטורים יוענקו למשפחות מרובות-יכולת. בעלי נתינות זרה ותושבים ארעיים יחוייבו בנמנום בלבד.

ו. לא ינום ולא יישן שומר-ישראל.

ז. על התוכנית יפקח חד"ר יוסף דוב (דובי).

נדודים להתארגן בלהקות ולעוף בצורה מסודרת אל ארצות החום. על העפים דרומה לזכור כי הם מייצגים את מדינת ישראל. יש לשמור על רווחים, הן פעם נאה ומצב-רוח. יוצאים מחניון בן-שמן. לגדנ"עים ולקשישים מסלול מקוצר.

ד. במועד היקיצה תשמע צפירה ממור שכת בת שלוש דקות. במקרה של אז-

ב. מייד עם פתיחת המבצע יצטיידו אזרחי המדינה באגוזים, בלוטים, ושור-שייער. לאחר מכן יתכנסו בתים או במאורות, בהתאם לאפשרויות, יכינו מצעי עלים יבשים, ינתקו את זרם החשמל, המים והגז, ויפילו על עצמם תר-דמה עמוקה עד לתאריך המצויין לעיל.

ג. את שנת החורף ניתן להמיר בי-נדידה עונתית לארצות החום. על הי-